

Potrzeba klauzuli długu równoległego w przypadku kredytowania konsorcjalnego.

Praca porównawcza na tle prawa polskiego i holenderskiego

W artykule rozważa się kwestię, czy na gruncie prawa polskiego i prawa holenderskiego występuje potrzeba umieszczania klauzuli długu równoległego w umowach kredytowania konsorcjalnego¹. Artykuł ma na celu przede wszystkim wyjaśnienie, z czego wynika fakt, że klauzula taka w ogóle nie występuje w przypadku transakcji kredytowania konsorcjalnego podlegających prawu polskiemu, a dlaczego klauzula taka znajduje się w prawie każdej transakcji kredytowania konsorcjalnego, do której zastosowanie znajduje prawo holenderskie.

TOMASZ TOMCZAK

Celem niniejszej pracy jest próba odpowiedzi na pytanie, czy w przypadku kredytowania konsorcjalnego i połączonego z nim zbiorowego zabezpieczania wierzytelności istnieje potrzeba umieszczania klauzuli długu równoległego w umowach kredytowych zawieranych przez kredytodawców (członków konsorcjum) z kredytobiorcą. Autor postanowił rozważyć tę kwestię na tle prawa polskiego i holenderskiego².

Same instytucje kredytowania konsorcjalnego i zbiorowego zabezpieczania wierzytelności są instytucjami skomplikowanymi i dodanie do nich problemu klauzuli długu równoległego z pewnością nie czyni ich prostszymi. Odpowiedź na pytanie, czy istnieje „zapotrzebowanie” na taką klauzulę w tych dwóch porządkach prawnych, będzie z pewnością łatwiejsze, jeżeli niniejsza praca rozpocznie się od krótkiego wyjaśnienia takich pojęć, jak:

¹ Praca ta pomija problem ważności takiej klauzuli, co może być przedmiotem odrębnego artykułu i wymaga rozbudowanej analizy przede wszystkim kwestii kausalności czynności prawnych, która w polskiej doktrynie wywołuje ciągle bardzo żywą i ciekawą dyskusję. Zob. Z. Radwański [w:] *System prawa prywatnego. Prawo cywilne – część ogólna*, t. 2 (red. Z. Radwański), Warszawa 2008, s. 194 i przytaczani tam autorzy.

² Wybór prawa holenderskiego wynika z faktu pobytu autora w Holandii na Uniwersytecie Radboud na programie Erasmus na trzecim roku studiów (2012/2013), a następnie programie LLM na tym samym Uniwersytecie w czasie piątego roku studiów prawniczych (2014/2015).